

خودش می‌داند و بنده‌هایش که «زیر دریا خوش بود یا روی آن»

شماره پرسش: ۲۲۵۵۴

تاریخ ارسال پرسش: ۱۳۹۷/۵/۳۱ ۰۴:۲۴:۵۵

متن پرسش

سلام علیکم استاد: وقتتون بخیر. در قسمتی از بحث اشارت فرموده اید #گزیده ۱ #جلسه_هفدهم #گوش_سپردن_به_ندای_بی_صدای_انقلاب_اسلامی «باید برای خودمان افق را گشوده کنیم تا عقل قدسی در موطن خودش و حقیقت در موطن خیال ظهور کند. خیلی کار می‌برد تا انسان به جایی برسد که آرام آرام به جای اینکه بخواهد خودش همه چیز را حل کند حق برایش ظهور کند. به اعتباری مالک حق نباشد مملوک حق باشد. مؤمن با انتظار زندگی می‌کند. خیلی عجیب است. دائم کاری می‌کند تا آنچه که بناست بیاید، بیاید. این به این معناست که جایگاه خودمان را فقط در انتظار قرار می‌دهیم. یکی از علت‌هایی که انسان نماز شب می‌خواند همین است که می‌داند در نماز شب بهتر انتظارش برآورده می‌شود؛ یعنی آن چیزی که دنبالش هست می‌آید.» درست است که این بحث راجع به بحث‌های معنوی است اما در رابطه با امور مادی هم همینطور است؟

متن پاسخ

باسمه تعالی: سلام علیکم: بیایید بپذیرید که امور مادی مربوط به خداست خودش می‌داند و بنده‌هایش که «زیر دریا خوش بود یا روی آن / مهر او دلکش بود یا قهر آن». موفق باشید